

שניהם. כדי להסביר את המגע המיני של נעמי, טענו הסניגורים, כי באחת ערב קיימה נעמי יחסים מרצון עם אחיה הרב. לדברי הסניגורים הרגו החיסים בין נעמי ודניאל מגדר יחסי אחווה בלבד, ועברו לשלב של התעלסות שבין גבר וז' אשה. הם הדגישו את מצב לבושה של נעמי, חולצה ללא חזייה או גופייה — לבוש נועז ביותר בימים ההם. הסניגורים גם הסתמכו על פיסקה מ' עדותה הראשונה של נעמי, שנגבתה ממנו בבית החולים, שם נרשם מפיה: „נהגנו (הכוונה לנעמי ודניאל) לבלות באופן רומנטי ביחד... ישבנו שעתים ובמשך הזמן הוזה התעלסנו באהבים... דני שכב עלי ויתכן שליכלך אותי קצת בזרעו.“ המילים האלה הוכחו אחר-כך נמרצות על-ידי נעמי, והן נמחקו מעדותה כבר על ידי הקצין-התוקף.

גם היעדר שריסות על פניו וזרועותיו של יעקובוביץ' בא לחזק את טענות הרב. „האם יתכן שאחרי מאבק של שעה עם נעמי בגן לא נותרה אפילו שריטה אחת על גופו ופניו של האונס?“ שאל הסניגור, וחזר על טעונו של יעקובוביץ' כאשר נעצר. „האם יתכן שהאונס יחזור למקום האונס עשר דקות לאחר מעשה ויועיק בעצמו את המישרה?“

אך לתובע היו יתשובות לכל השאלות. נעמי העידה כי נאבקה עם התוקף כש היא מרחיקה בידיה ובכתפיה את ראשו ממנה, ולכן לא נותרו עליו סימני שריי טוח. לטענת התביעה, חזר להביא לבגני סת חלוק, מכיוון שמנסיון המקרים הקודמים ידע שרוב הנערות אינן מתלוננות במישרה. אילו היתה נעמי נשאת שוכי בת חבולה ועירומה בגן, היה מישאו מגלה אותה ואז לא היה מנסו מהתערבות הר מישרה. אילו היה מצליח לשכנע אותה להתלבש וללכת הביתה, היה אולי גם הפעם מצליח להתחמק מעונש.

אבל נעמי היתה נערה חנושה וזוקה. היא לא הרשתה לו להזיז אותה למקום אחר בגן. וציוותה עליו בקול תקיף להזיז עיק את מגן-הידי. היה זה שומר בית

נידון למוות

בבית-המשפט המחוזי הורשע יעקובוביץ' ברצח ואונס נידון למוות. הוא מהכלא נתפס יעקובוביץ' שנית כשהוא מציץ לדירת אשה. עירער וטען, כי לא יתכן שאנס ורצח בעוד הוא עצמו זעיק

נעמי נשואה והרה. התוקף המשיך לטעון שהמערכה שלו טרם הסתיימה: „אני רוצה לדרוש רוויזיה של המישפט שלי... קודם צריך להכין את דעת-הקהל, ורק אחר-כך לגשת למערכה מישפטית חדשה, כדי להבטיח הצלחה בה.“ אמר ב'1959 להעולם הזה.

אך החיים הוכיחו את ההיפך. כשנה אחרי שיחרורו מהכלא, נתפס שנית כשהוא מציץ לדירה שבה התפשטה אשה. מתוך כוונה להתפרץ לתוכה, הוא נעצר ונפתח נגדו תיק מישפטי, אך זמן מה אחר-כך עזב את ישראל ואיש לא שמע עליו יותר. נעמי מתגוררת היום בתל-אביב, נשואה ואם לכמה ילדים יפהפיים. היא אינה רוצה לשייח על החוויה שעברה עליה לפני כליכך הרבה שנים. אך מישפט יעקובוביץ' לא נשכח. **אילנה אלון**

ממנה שתהיה אורח-תכבוד בקונצרט לתלמידי שבו ניגנה בתו של יעקובוביץ'. האשה הישישה כמעט התעלפה וגרשה אותו מביתה. הוא הרחיק לכת ושלח מכתב ליועץ-המישפטי, שבו ביקש ממנו לשלול את רשיון עורך-הדין מנעמי שטיין, שסיימה באותה תקופה את לימודי המישר פטים. ברילב טען, כי עד שתבורר סופית מהימנות עדותה במישפט הרצח, אין להרשות לה לטעון במישפטים.

אחרי עשר שנות מאסר, ב'1959, שוחרר יעקובוביץ'. אז התברר כי למרות שמו היהודי, היה בעצם יווני קפריסאי, שנשא לאשה יהודיה והיגר איתה לארץ. כאן הסב את שמו ליעקובוביץ'. בתקופת מאסרו התגרשה ממנו אשתו, אך היא חיכתה לו ליד השער ביום השיחרור. כאשר שוחרר יעקובוביץ' מהכלא היתה

מקום הפשע

גן-מאיר במרכז תל-אביב היה מקום חביב על זוגות נאהבים, שנהגו להתעס ב. היה זה מקום אידיאלי לאונס.

החלוצות, משם רצה יעקובוביץ' לטלפן למד"א, שהכריח אותו להזעיק גם את המישרה, כששמע כי בגן נמצאת אשה פצועה. כך הסתבך יעקובוביץ' מבלי שהתי כוון.

הציץ לדירה

התיק נחריץ על-פי עדותה של הר קורבן. השופטים החליטו כי היא עדה מהימנה, אשה חכמה, בעלת זיכרון טוב מהרגיל, בעלת ידיעות מדעיות וגם בעלת יכולת לחשוב בצורה הגיונית. בית-המשפט התרשם כי למרות החוויה הנוראה שעברה עליה, ותודשי ההחלמה הארוכים בבית-החולים שלהם נזקקה, שקלה היטב את דבריה והתאמצה להיות אובייקטיבית, ולא להגזים בשום דבר. בית-המשפט החזיקו מצא את יעקובוביץ' אשם ברצח, וגזר עליו עונש-

על ספיטל הנאשמים

בליויית סניגורו, ניהל יעקובוביץ' מערכה קשה, והעלה טענות מתוחכמות נגד הרשעתו ברצח. בבית המשפט העליון זוכה מאשמת רצח והורשע בהריגה בלבד.